

ת"פ 59926/12/15 - מדינת ישראל נגד בז שרותי ניהול, אחזקה ושמירה בע"מ, אהרון מור

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ת"פ 59926-12-15 מדינת ישראל נ' בז שרותי ניהול, אחזקה ושמירה בע"מ ואח'
בפני כבוד השופטת שרה מאירי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. בז שרותי ניהול, אחזקה ושמירה בע"מ
2. אהרון מור

הנאשמים

הכרעת דין

החלטתי **להרשיע** את הנאשמים בעבירות שיוחסו להם בכתב האישום.

אמנה להלן את הרקע וההליך ולאחריהם את טעמיי:

א. הרקע וההליך:

1. בכתב האישום שהוגש ביום 28.12.15 נטען כי הנאשמת 1 ("הנאשמת") היא חברה שפעלה במתן שירותי נקיין ואספקת עובדים בענף שמירה ונקיין, כשהנאשם שימש בעליה ומנהלה של הנאשמת 1 ("הנאשם").

2. ביום 31.8.14 במסגרת בקורת שנערכה במרכז ארועים "אושן" בתל

אביב נמצאו 2 עובדים במקום שפרטיהם:

("עובד 1") **AS0037612** מספר דרכון **ADWARD ANNOBIL**

MOHAMED SHARIF AHMED מספר דרכון **C 102590** ("עובד 2")

עמוד 1

(יחד: "העובדים")

במועדים הרלוונטים לכתב האישום לא היו העובדים אזרחי ישראל ו/או תושביה ולא היו רשאים לעבוד אצל הנאשמת ולא היתה ברשותם אשרה מסוג 2(א) 5 בתוקף ("האשרה").

הנאשמת העסיקה את עובד 1 מנובמבר 2012 ברציפות עד למועד הבקורת ואת עובד 2 מיוני 2014 ועד למועד הבקורת.

הנאשם הפר חובתו לפקח ולעשות כל שאפשר למניעת העבירות שנעברו ע"י הנאשמת.

הוראות החיקוק לפיהן נאשמת הנאשמת : סעיף 2 (א)(1) וסעיף 2(א)(2) לחוק עובדים זרים, התשנ"א - 1991 ("החוק"); הוראת החיקוק לפיה נאשם הנאשם: סעיף 5 לחוק.

2. ביום 11.12.16 הגישו הנאשמים תגובתם לכתב האישום, טענו כי יש לזכותם מכתב האישום עפ"י האמנה עליה חתמה מדינת ישראל ב- 1991 (אמנה בינלאומית בדבר זכויות כלכליות, חברתיות ותרבותיות), תוך שכפרו בעיסוק הנאשמת וטענו כי "עסקה בשירותי ניהול" ובאשר לבקורת וממצאיה - כפרו מחוסר ידיעה.

עוד כפרו בטענה כי העובדים לא היו תושבי ישראל, כי לא היו רשאים לעבוד בישראל, כי לא היתה בידם במועד אשרה, כי הנאשמת העסיקה את העובדים שלא עפ"י דין. כך כפרו בטענת "רציפות" וכן כפרו בטענה כי הנאשם הפר חובתו. הוסיפו וטענו הנאשמים לגבי עובד 1 את נסיבותיו האישיות החריגות ויחודיות, עד שקיבל במאי 2012 אשרה ולגבי העובד 2 נטען כי היה בכל עת בעל אשרה עד יוני 2014; בכל עת היו העובדים רשאים לעבוד בישראל.

3. ביום 13.12.16 נשמעו בפני עדויות המאשימה: מר שי אבוארון, מפקח משרד הפנים ברשות האכיפה וההגירה ("שי"); מר לירן דמרי, מפקח משרד הפנים ברשות האכיפה ("לירן"); מר שרון יעיש, חוקר מעסיקים משרד הפנים, רשות ההגירה ("שרון").

המאשימה הצהירה "אלה עדיי" וויתרה על העדת 2 מעדיה וב"כ הנאשמים ביקשה להעיד את אחד מהם (מר מיקי בדוס) כעד הנאשמים (אגב, יש לתקן פרוטוקול ביה"ד, עמ' 12 שורה 8 כך שיצוין "הנאשמים" תחת : "התביעה").

כן נשמעה עדות הנאשם.

דיון שנקבע לשמיעת העד "בדוס" נדחה ליום 14.2.17, יום בו נשמעו עדויות הנאשמים: הגב' שמש כרמלה, מזכירה בנאשמת ("כרמלה"); מר צחי זוהר, מנהל תפעול בנאשמת ("צחי").

ב"כ הנאשמים הצהירה "אלה עדיי", תוך שויתרה על עדות בדוס, בהנמקה כי נאמר לנאשמים כי הוא סועד את רעייתו החולה.

4. הצדדים הגישו סיכומיהם בכתב: המאשימה ביום 13.3.17 והנאשמים לאחר תזכורת (ומשנעדרתי מביה"ד עד תום שנת השיפוט) ב- 7.8.17.

ב. העדויות:

שי העיד כי הוא רשם את דוח הפעולה (מ/1) וביצע את החקירה תחת אזהרה של בדוס, בעל אולם הארועים (מ/2). את מ/1 הקליד במחשב, ב- 14:35 כפי שרשום. אינו יכול לומר איך זיהה את "אדוארד", אלה פרטיו כי עבר ביומטרי, טביעת אצבע; את פרטיו כולל שמו רשם לפי הפרטים במחשב. מספר הדרכון תואם. לגבי השוני בשם - זה משבנושא השמות מערכת ביומטרית ומערכת אביב לא מסונכרנות. לא זוכר איך בדק פרטי העובד אדוארד (עובד 1), דיבר אתו עברית/אנגלית, לא זוכר אם צילמו תמונות. לגבי עובד 2, בשטח לא היה לו נתון כי הגיש ערר על הרחקתו. הוא חקר את בדוס. לא זוכר שהציג לו תמונות, כנראה בטלפון של אחד מהצוות. לדעתו, דיבר עם הנאשם עוד באולם (אושן), כשישב מול בדוס. זוכר שהנאשם פיקסס לו מסמכים, שאמורים להיות בתיק החקירה. לא הוא ערך השימוע לעובדים.

ליבן העיד כי הוא ערך את "רשימת עובדים זרים" (מ/3). הוא רשם וחתם למטה (ולא התייחס לתאריך שרשום ב"א' למעלה").

לא זוכר איך זיהה האדם שבסעיף 1. באשר לשני - הציג בפניו האשרה ואז קיבל ישירות ממערכת אביב את התמונה ואימת הפרטים - כך בדר"כ, אך לא זוכר איך כאן. לשאלה: "יכול להיות שהוא רשם לך רק את השם הזה" - השיב "יכול להיות". אין לו מושג איך הפרטים שנרשמו במ/1, לגבי אדם 1 שונים במ/3. יכול להיות שמה ששי כתב זה לפי פלט ביומטרי.

שרון: העיד כי הוא גבה עדות החשוד (הנאשם) ב- 8.12.15, הציג לו רשימת נתינים זרים (מ/5) ושאל אם מכיר אותם. אישר כי המסמכים (מ/6) נמסרו לו במהלך החקירה.

לא זוכר מהיכן נלקחו הנתונים במ/5, מהחומר שהיה מולו, או בזמן גביית העדות או לפני כן. התאריך שרשום (31.8.14) על מ/5 זה לא תאריך עריכת המסמך, אלא תאריך הבקורת. החתימה בתחתית העמוד היא שלו. תע"צ יוצא אוטומטית מהמחשב ורק תאריך הוצאת התע"צ (מ/7), חתימה וחותרת זה בכתב ידו.

כנראה שלא ראה דרכון של מספר 1 ברשימתו כי לא היה בשטח; כשהופנה למ/5 השיב כי מה שקובע זה רשימת העובדים שרשם המפקח בשטח. כשהופנה למ/3 - חזר על תשובתו - לא יודע - אבל זה הנתונים שהנחקר נחקר עליהם ואף הציג מסמכים עליהם.

כשהופנה למס' זהות אחר מאשר במ/6 לנתין 1 השיב: בנתינים זרים פעמים רבות נטען ע"י נחקרים כי לא ניתן

בתלושים לרשום אותיות בלועזית ולכן אי אפשר לרשום מספר הדרכון האמיתי, אבל רשום אדוארד, הנחקר קרא לו אדוארד ובמספר 1 כתוב אדוארד, וכך הנחקר הציג כמסמכים של אדוארד. לא יודע אם יתכן שהועסק אצל הנאשמת יותר מאדוארד אחד, אבל מדובר באדוארד מהעדות, כי הנחקר העיד שאדוארד החל לעבוד אצלו בחודש שיש 2012, כך הופיע גם בתלושים. לא בדק אם הוצא צו הרחקה לנתין 1, זה לא אמור להשפיע; גם לא אמור לדעת במעמד החקירה אם הוגש ערר בשם אחד הנתנים. בתע"צ לא אמור להרשם הרחקה או ערר, אלא רק מעמדו החוקי. לגבי מ/5, נתין 2 - לא הוא מנפיק המסמך הנקרא "ט' רשומה נתין זר".

הנאשם העיד כי הנאשמת מחתימה את מנהלי העבודה על טופס שכותרתו "אחריות מפקח" (נ/1), במסגרת אחריותם זה לעשות מעקב אחר עובדים, וויזות בתוקף. הוא כתב את נ/1. מאמין שכשאדוארד (עובד 1) החל לעבוד אצלו, היתה לו אשרה בתוקף וכך גם לגבי העובד 2. רמי היה במועד מפקח העבודה והוא כבר לא עובד אצלו. אפשר להביא אותו. אם היה יודע שאין לעובדים האלה (העובדים) אשרה, הם לא היו עובדים, הם לא היו מועסקים אצלו.

היו מקרים שהסתיימה אשרה של עובדים ובשל כך סיימו עבודתם בחברה. הנהלים לגבי פיקוח העובדים עדיין בתוקף. היתה תוכנה שעוקבת לגבי גמר האשרה של העובדים. אז זה היה ידני והערכה שלו שזה מה שקרה וזה התפסס, מאמצע 2015 זה ממוחשב.

הוא אישית לא בדק של"עובדים" היתה אשרה כשהחלו לעבוד אצלו. מישהו אחר בדק. הנאשמת עוסקת בשירותי ניהול של עובדים כלליים ונקיון, הוא מנהל את הנאשמת מאז שקנה אותה, בערך 9 שנים. כשנשאל אם יש היתרי עבודה לעו"ז בתחום הנקיון השיב שיש לעובדים כלליים בכל סוג עבודה.

כרמלה העידה כי היא מועסקת בנאשמת מ-12/07, יש נהלים קבועים, מצלמים האשרה, בודקים שהיא בתוקף, מחתימים על הסכם עבודה והצהרת ביטוח. מנהל תפעול בשטח אחראי לצלם האשרות ומעביר לה למחשב ולתיקיית עובד. כך היה מאז שהחלה לעבוד וגם ב-8/14. רמי מחפודה היה מנהל העבודה ב-8/14. יש תוכנה מיוחדת שמתזכרת, כשנגמרת לעובדים הויזה, מוודאה שהמנהל יודע, הוא הולך למקום העבודה של העובד, דואג שיחדש את הויזה. זוכרת את עובד 2. כשהתקבל היתה לו ויזה, קיבל משכורת, היה לו ביטוח. היה משהו שהוא היה בכלא, אח"כ חזר, ראתה את הויזה שהוא צילם.

יש בחברה 50,60 עובדים, את רובם היא מכירה בשמות, הם באים לקחת משכורת.

צחי מנהל תפעול בנאשמת, תפקידו לדאוג שהויזה בתוקף, לצלם אותה, להחתיים אותו על חוזה עבודה. עובד בנאשמת מ-10/14 ומי שעשה לו חפיפה זה המנהל הקודם, רמי, והנאשם. נאמר לו לדאוג שהויזות בתוקף, לצלם אותן ולהעביר למשרד. באשר לעובדים שבכתב האישום - הוא מכיר את שריף (עובד 2) ואת אדוארד (עובד 1) רק בשם. את הויזה של עובד 2 בדק בקיץ 2015, כי העסיק אותו לאחר שחרורו מסהרונים.

ג. ההכרעה

עובד 1 - אדוארד - דרכונו כמפורט בכתב האישום הוא הדרכון שבמ/7, במ/2, במ/5, במ/3 ובמ/6 (מסמכים עמוד 4)

שנתקבלו מהנאשם, עת נחקר במ/4).

אכן, מדובר במספר דרכון השונה מזה שצוין במ/1.

דא עקא, אין חולק כי עפ"י מ/7 "נפתרה התעלומה" באשר למספרי דרכונו, עת הוברר כי לעובד 1 דרכון נוסף (סעיף 2 לתע"צ) שמספרו הוא זה הרשום במ/1.

העיקר בעיניי מצוי בהודעתו של הנאשם (מ/4), במסגרתה הגיש לחוקר (שרון) את המסמכים ובהם הראיות בדבר העסקת העובדים המועסקים ע"י הנאשמת, כאמור ברשימה רש-2 (מ/5).

משהודה הנאשם כי העובדים הועסקו ע"י הנאשמת, כי העובד 1 מועסק "אצלי" מיוני 2012 "ומאז הוא כל הזמן עבד בחברת אושן בע"מ" והעובד 2 מועסק "אצלי" ומיד החל לעבוד באושן בע"מ. שניהם עבדו ברציפות באושן בע"מ עד מועד הביקורת" (ההדגשות הוספו) - הרי הוכחו העובדות.

עיקר הדבר הוא כי בפועל, הודה הנאשם כי הנאשמת העסיקה את העובדים באולם אושן עד וביום הביקורת וכי הנחה את עובדיו לוודא שהעובדים הם בעלי אשרה בתוקף, כי לא ידע שבמועד שבכתב האישום, 31.8.14, לא היתה לעובדים אשרה בתוקף, כי הנאשמת לא שמה לב לכך שהאשרה שלהם לא בתוקף (לא רק במועד האמור), אלא גם בזמן שסיפק לאושן את העובדים.

הנה כי כן - בדין עותרת המאשימה לכך כי יש להרשיע הנאשמת ולו, אך לפי הודאתו של הנאשם בהודעתו (מ/4).

אבהיר כי גם בעדותו לא ביקש הנאשם לסתור הודאתו זו ובפועל, אף עדי הנאשמים לא סתרו האמור.

יש להפנות עוד לכך כי צודקת המאשימה אף בטענתה בסיכומיה כי לא היה בעדי הנאשמים (כרמלה וצחי) כדי לתרום דבר מה להכרעה, שהרי הראשונה לא טיפלה בבדיקת האשרה (אלא מקבלת מהמנהל את המסמכים) והשני - משהחל לעבוד אצל הנאשמת לאחר המועד הנדון.

כך או כך, שניהם אישרו כי המנהל במועד האישום היה "רמי" - אלא שזה לא העיד בפנינו.

אוסף ואפנה לכך כי חשיבות לעדותו לכאורה, אך לענין אחריות הנאשם - פחות מזו לאחריותה של הנאשמת.

ומנגד, אפנה לכך כי נ/1 אינו נושא תאריך כלשהו, אין לדעת ממתי הונפק ע"י הנאשמת - והעיקר, חרף עדויות הנאשמים לא הציגו בפניי צילומי הדרכונים של העובדים. ובהקשר האמור - הנאשמים בתשובתם לכתב האישום אישרו פרטי העובדים (סעיף 4 לכתב העובדות) והוסיפו וטענו לעובדות כאלה ואחרות ביחס לעובדים אלה ונסיבותיהם, ו"קשה" היה להתרשם כטענתם וברי כי לא הוכיחו הנטען בתשובתם (ביחס לעובדים), ודאי לא כי למי מהעובדים היתה אשרה למועד העבירה הנטענת.

לא אוכל שלא להזכיר כי לטעמי הושחת זמן יקר בטענה, כביכול, קיים "ספק" באשר לזהות העובדים(ענין עליו חזרו הנאשמים בסיכומיהם). עיון במוצגים מאיין כל "ספק" נטען.

יתר על כן, נכונים הדברים שבעתיים ביחס לטענת הנאשמים בסיכומיהם (ס' 46-50); ככל הנראה "נשכח" מהם כי בתשובתם הודו כי הנאשמת העסיקה את העובדים (ורק הכחישו "רציפות", מה שדווקא הוכח מהודעת הנאשם (!!)).

למעלה מן הצורך אציין כי לא מצאתי באמנה משום הגנה לנאשמת, מה גם שהודאת הנאשם באחריותה, כלל לא התבססה (בזמן הודעתו, או בעת ח.נ.) על האמנה.

כך גם אין חולק כי אין "לתלות" באמנה (ערטילאית, כטענת המאשימה ; ולו ההוראות הספציפיות, כמפורט בסיכומי הנאשמים סעיפים 5-23) - את ייבם של הנאשמים, שהרי הליך זה עוסק בהעסקה עפ"י אשרה - ולא בכל ענין אחר. אגב כך, אשוב ואזכיר כי כלל לא הוכח המסד העובדתי הנטען ע"י הנאשמים בהתייחס לעובדים. אף לא הוכח בפניי כי באמנות/בדין הנטען, יש כדי "פטור" לנאשמים בהעסקתם את העובדים. ממילא, נדחות טענות הנאשמים בהקשר זה.

הנה כי כן ולאור כל האמור - החלטתי להרשיע את הנאשמת בעבירות שיוחסו לה בכתב האישום.

ובאשר לנאשם -

הנאשם לא טען דבר באשר להודעתו האמורה.

משמע, היה ער בעת שמסר הודעתו, לאחריות הנאשמת.

עוד יצוין כי הגם שהזכיר את המנהל הרלוונטי, כטענתו - משום מה, לא הביאו לעדות.

לא בכדי נטען ע"י המאשימה לחזקה הראייתית בהקשר אי העדתו של עד רלוונטי.

אלא, שלא על כך אשתית הכרעתי בהקשר זה, שהרי אין חולק כי הנטל על הנאשם, להפריך החזקה בדבר אחריותו, כאמור בסעיף 5 לחוק.

כאמור, הנאשם עצמו, בהודעתו ובעדותו לא הוכיח כי הופרכה החזקה.

יתר על כן, גם צחי שנערכה לו חפיפה - לא ממש "הרים" הנטל בענין. הוא הדין בכרמלה - שהרי לא שמענו ממנה ממתני 1/1, אין בפניי ראיה כלשהי כביכול "נוהל" זה היה קיים בטרם התקבלו העובדים לעבודתם בנאשמת, או כי רמי, המנהל שנטען כי קיבלם לעבודה בנאשמת - אכן קיבל העובדים לעבודה בנאשמת, בעת בה חל 1/1.

יתר על כן, הנאשמים (ודאי הנאשם!) לא הציגו צילום הדרכון/האשרה של העובדים, שכביכול, צולם בזמנו, עת התקבלו לעבודה אצל הנאשמת.

הנה כי כן ולאחר ששקלתי כל העדויות שבפניי - משלא הוכיח הנאשם כאמור בס' 5 לחוק, משלא הפריך
החזקה דנא - החלטתי להרשיע את הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

טיעוני הצדדים לעונש ביום 21/11/17 בשעה 8:30.

לשלוח לצדדים.

ניתנה היום, ג' חשוון תשע"ח, (23 אוקטובר 2017), בהעדר הצדדים.